

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit à Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst à Din 3.—, večji inserati petit vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — »Slovenski Narode velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica štev. 5.
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

PODROUZNICE:
MARIBOR, Grajski trg št. 8. — CELJE, Kocenova ulica 2. — Tel. 190.
NOVO MESTO, Ljubljanska c. tel. št. 26. — JESENICE, Ob kolodvoru 101. —
Račun pri pošt. ček. zavodu v Ljubljani št. 10.351.

KAJ ZAHTEVAJO INDIJCI

Izjave indijskih knezov na vseindijski konferenci — Indija zahteva popolno samostojnost v okviru dominionskega položaja — „Danes to sprejmemo, čez pol leta bo prepozno“

London, 18. novembra. Včeraj se je pričela v Saint Jameski palači plenarni seja indijski konference. Prvi seji je predsedoval Macdonald sam, ob koncu seje pa je bil izvoljen za predsednika konference lord Sankey, med podpredsedniki pa so indijski knezi. Sklenjeno je bilo, da bo trajala splošna razprava tri dni. Novinarji v konferenci, ki prisotnosti 17 zastopnikov indijskih držav, 57 delegatov britske Indije in 15 delegatov angleškega parlamenta, niso bili pripuščeni, marveč dobivajo poročila od posebnih v to svrhu določenih uradnikov.

Na včerajšnji plenarni seji so zastopniki Indije obrazložili svoje stališče. Kakor poročajo današnji listi so zahtevali, da mora podkrali kot zastopnik kralja ostati v Indiji, dočim bodo

o dinastičnih vprašanjih v svojih državah odločali knezi sami. Zahtevajo nadalje udeležbo pri vseh državnih poslih in razširjanje svojih kompetenc. Vojska naj ostane še daljši pod vodstvom podkralja, dokler to vprašanje ne bo posebej rešeno, pogodbe s krono pa morajo ostati neizmenjene.

Jayskar je obrazložil stališče mlajše indijske generacije. Dejal je, da mo

ra Indija doseči to, kar zahteva in da se bo sedaj zadovoljila z mnogimi stvarmi, kar bo po 6 mesecih nemogoče. Če nam daste

dominionski položaj danes bo krik po neodvisnosti v par mesecih utihnil sam od sebe. V nasprotnem primeru bo postal že glasnejši. Gledate vprašanja armade.

je govornik dejal da bodo Indijci nudili vsa zahtevana jamstva za prehodni čas, da ga olačijo obema strankama. Gledate manjšinskega vprašanja je dejal, da ga bodo rešili Indijci sami. Indiji je treba dati

popolno svobodo

glede odločitve o obliki dominionskega položaja. Tako bo izginila sovražnost in nezadovoljstvo med manjšino. Mlada Indija ne vztraja na nemogočih zahtevah, temveč na onih določbah zvezne ustave, ki bi jih sprejele indijske države. Mladji Indijci ne žele vmešavati se v notranje zadeve indijskih držav, temveč so pripravljeni počakati, da pridejo na vrsto. Če bi indijske države pristale na

ustanovitev vrhovnega razsodišča, ki bi razslojalo o vseh spornih zadevah med njimi in Britsko Indijo, bi to vprašanje bilo zares rešeno. Govornik

je nadalje podal zagotovila glede angleških in evropskih trgovskih interesov v Indiji ter naglasil, da je zadovoljstvo med narodom najboljši odjemalec Angleški interesi v Indiji so v glavnem trgovskega značaja. Konsumna sila 330 milijonov ljudi je velikega pomena za angleško gospodarstvo. Že iz teh razlogov, ne glede na moralne sile, kakor prijateljstvo in tovaristvo, je potrebno, da se prizna Indiji absolutno svoboda dominiona.

Maharadža iz Bikanerja je izjavil, da je zadnji

član političnih izjav

iz leta 1917 dominionski položaj za Indijo, ki je potreben za varnost vseh delov britskega imperija. Govoreč o indijskih državah, je govornik naglasil, da so vse popolnoma udane kroni in da so za skupnost z britskim imperijem Indijske države so pripravljene storiti vse za boljšo bodočnost v blagostanje Indije kot celote. To bo doseženo z zveznim vladnim sistemom, ki bi jo stojal iz indijskih držav in Britiske Indiji. Indijske države so že samostojne in zvezane s krono s pogodbami večnega prijateljstva in skupnosti interesov. Govornik je zaključil, naj se zvezajo razne enote Indije z močno zvezno upravo.

Končni rezultat poljskih volitev

Varšava, 18. novembra. AA. 44 mandatorjev sejma je razdeljenih tako:

Nadr. blok 247 mandator;
cen. 82;
nacionalni blok 62;
ukrajinsko-šolski blok 21;
krščanski demokrati 12;
M. 5;
Žid. 9;

Pomirjenje na Kitajskem

Hanking, 18. novembra. Voditelj mukdenske stranke Cangshuhuang je izjavil, da se je sporazueli s Cangkajškom, da pride Kitajska po tako dolgem času do miru. V 5 ali 10 letih miru bo Kitajska zelo napredovala.

Irak samostojen

Beograd, 18. novembra. Iraški senat in zbornica sta z veliko večino ratificirala pogodbo z Anglijo, ki stopi v veljavo, čim bo Irak sprejet v Državo narodov. Pogodba priznava neodvisnost Iraka in določa umaknitve angleških čet. Anglija bo imela v Iraku le tri letalska oporišča.

Pogreb lyonskih žrtev

Lyon, 18. novembra. Danes dopoldne se je ob pomorni udeležbi prebivalstva vršil pogreb prvih žrtev lyonske katastrofe. Početje se je udeležilo nad 100.000 ljudi. Krste so bile pokrite z državnimi zastavami. Pred odprtim grobom je dovoril bivši ministarski predsednik lyonski župan Herriot.

Razširjenje nemškega zračnega omrežja

Berlin, 18. novembra. V zvezi z uvedbo poštne zračne zveze med Berlinom, Dunajem in Carigradom je nemška Lufthansa organizirala poletni letal iz Carigrada v Bagdad, ki je zelo dobro uspel. Za Perzijo določena pošta je srečno prispevala na naslovno mesto.

Zamenjava motorjev na »Do X«

London, 18. novembra. Kakor poročajo, bo nemško veleletalo »Do X« zamenjalo svoje dosedanje motorje z Rollsroycemotorji po 900 konjskih sil.

Rusija bo imela največjo kovinsko tovarno na svetu

Moskva, 18. novembra. Odobreli je bil načrt ustanovitve velikanske kovinske tovarne v Novotaglišku v Uralu, ki bo največja ne samo v Rusiji, temveč na vsem svetu. Producira bo letno 1.100.000 ton litrega železa in 650.000 ton kovinskih plošč.

Velik uspeh Venizelosove politike

Grški veliki odbor za zunanje zadeve je odobril grško-turško pogodbo, ki naj tvori osnovo balkanske zveze

Atene, 18. novembra. AA. Atenska agencija poroča: Včeraj se je sestal pod predsedstvom predsednika ministrskega sveta Venizelosa takozv. veliki odbor za zunanje zadeve. Odbor tvorijo šefi vseh strank in bivši ministri za zunanje zadeve. Minister za zunanje zadeve Mihalakopoulos je pojasnil, kakšen duh prešinja sporazum, ki je bil sklenjen v Ankari, in kako so potekli razgovori, ki sta jih imela z Ve-

Msksovska sodba o evropskem položaju

Odmev Tardieujevih izjav v francoski zbornici — Rusija vidi novo vojno nevarnost v nedotakljivosti mirovnih pogodb

Moskva, 18. nov. Ob priliki izjav Tardieuja in Brianda v francoski zbornici, da Francija ne bo nikoli dopustila revizije versailleske pogodbe, naglašajo »Izvestja«, da je temu vzrok nemška politika sama. Na eni strani stavlja Nemčija Italiji podnude, ne da bi se ji v resnicu približala. Na drugi strani pa noč vse kljub rapalski pogodbi, očitajo svojih gospodarskih odnosa, je Rusija v seboj pridružuje protsovjetskim akcijam Francije in Anglije.

Požar, napad, tatvine in nesreča

Iz pestre ljubljanske kronike — Požar v Mostah — Napad na ljubljanskem polju — Razne tatvine

Ljubljana, 18. novembra. Včeraj okrog 18. je nastal v Mostah precej velik požar. V Predovičevi ulici 7 je izdelovalka odje Frančiška Jannika v zidan kleti eksplodiral. V kleti je delavnik Cecilij Hafner na stroju, pri delu si je pustil s svečo. Nenadoma se je sveča prevrnila in hipoma je bil bombaž v plamenu. V kleti je bila precejsja zalogata bombaž tako, da se je ogenj naglo razširil. Ženski sta prestrašeni zbežali iz kleti in obvestili gasilce. Moščanski gasilci so kmalu prihiteli na pomoč ter ogenj pogasili. Na pomoč so bili pozvani tudi ljubljanski gasilci, ki so prišli z motorno brigalzno. Pa jih ni bilo treba stopti v akcijo Škoda znaša okrog 5000 Din in bila krita z zavarovalnino.

Ljubljansko polje ogroža že delj časa mlad postopac, ki napada ljudi zlasti v večernih urah. Nedavno smo poročali, da je bil bližu kemične tovarne napaden neki delavec, ki se je vrčal domov in sta mu dva lopova vzel 120 Din. Sroči je pa okrog pol 10. na Vilharjevi cesti ustavljal neki približno 20letni mladenič delavnik Marijo Korbič, ki se je s svojo tovarisko vrčala domov. Napadel je najprej prijateljico in ji hotel iztrgati ročno torbico, ker se je pa branila, jo je pustil, pač je pa zasedoval bežečo Korbičevi in ji iztrgal ročno torbico, v kateri je imela 60 Din. O napadu je bila obveščena policija, ki ima točen opis držnega roparja in upa, da ga bo kmalu izsledila.

Včeraj zjutraj okrog 7. je našel v počojeni zelezničar Peter Žvagen pri Štepanjskem mostu v jarku ob cesti navaden dvokolesni voziček z zabojem, v katerem je bilo 31 parov copat. Z zaboja so bile odtrgate ključavnice. Žvagen je obvestil stražnika na Poljanah in policija je ugotovila, da je zabol last branjevke Marije Novakove, stanujoče na Šmartinski cesti št. 4. Novakova je povedala, da ji je nekdo zabol v noči od 16. na 17. odpeljal s stojnice na Vožnikovem trgu. Iz zabolja je ukral 8 parov klobučevinstil in 20 parov suknjenih copat ter 3 pare šlap. Skupna škoda znaša 115 Din. Voziček je bil last branjevke Angele Mekincheve, ki ga je tat iste noči tudi odpeljal.

Trgovski potnik France Špitalar je bil včeraj okrog 18. v Puhanjevi ulici v vinotoku Ložič, pustil pa je kolo pred vinotoko. Ko je zapustil gostilno, je presenečen ugotovil, da mu je nekdo odpeljal 2000 Din vredno kolo znamke »Centra«. Tvorniška številka kolesa je 424.039. — V nedeljo je nekdo s ponarejenim ključem odprl sobo bančnega uradnika Bogomira Saksida v Židovski stezi 4 in mu odnesel par čevljevje njegovemu sostovanca Ivanu Šturmnu pa ipšico in nekaj drugih stvari. Škoda znaša 500 Din.

Policija je včeraj arretirala Bosanca Huseima R. ki je imel na sebi ukradeno obliko. Bosanc je trdil, da jo je kupil od nekega neznanca. Policija je ugotovila, da mu je obliko prodal vlorimlec Saje, ki so ga včeraj ponoči orložili v Vevčah, aretirali. Ker se zadnje vse tatvine v Ljubljani zelo množe in jih večinoma izvršujejo

Smrtna žrtev avtomobilске nesreče

Ljubljana, 18. nov.

V ponedeljek 3. novembra smo poročali o težki, avtomobilski nesreči, ki se je prišel v Krašnji, kjer je neki ljubljanski avtotski povozil 28letnega gostilčarja Janeza Nakrstja iz Krašnje, ki se mu je na kolesi pripeljal nasproti. V Spodnji Loki se je avtomobil zaletel v kolesario. Nakrst je bil tako silovit, da je Nakrst odletel s kolesa in priletel na avto, kjer je z glavo prebil Šipo, nato pa padel pod avtomobil, ki ga je vlekel še kakih 20 metrov za seboj. Težko ranjenega Nakrsta, katerega je avtomobil popolnoma zmečkal desno nogo, so prepeljali v bolnico. Po 14-dnevnom trpljenju je nesrečni Nakrst v nedeljo podlegel poškodbam. Pogreb bo danes ob 14. iz splošne bolnice.

Legitimistični izliv

Paris, 18. novembra. Vsi legitimistični listi očitavljajo danes poziv grofa Apponyja v katerem naglaša da bo Oto Habsburški 20. novembra dopolnil 18. let starosti in s tem dosegel polnoletnost. Madžarskemu načodu ni dano, da bi se ob tej priliki poklonil svojemu bodočemu kralju, zato pa naj proslavi ta dogodek s tem, da izobesi na vseh poslovnih državnih zastavah. Oklic končuje z zagovonom večne zvestobe habsburškega vladarskega domu.

Nabava angleških plemenskih svinj

Beograd, 18. novembra. AA. Za nabavo yorkshirskih svinj iz Anglike vlada pokajšnje zanimanje v savski, dunavski in vrbskih baronov. Razen tega bodo svinje nabavljene za državne in banovinske ustanove in za seleckije zadruge, ki že obstoje v bodo pravočasno osnovane. Napolosed se za te nabavke zanjamajo svinjerejci. Zato se opozarjajo interesi, naj se pravočasno prijavijo.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA.

Devize: Amsterdam 22.75. — Berlin 13.46 — 13.49 (13.47) — Bruselj 7.8883 — Budimpešta 9.8889 — Curih 1095.9 — Dunaj 794.68 — 797.68 (796.18) — London 274.60 — Newyork 56.435. — Praga 167.28 — 168.02 (167.68). — Trst 294.80 — 295.80 (295.80). — Pariz 222.09

INOZEMSKE BORZE.

Carih: Beograd 9.128. — Pariz 20.265. — London 25.05625. — Newyork 515.95 — Bruselj 71.98. — Milan 26.975. — Madrid 57.25. — Amsterdam 207.55. — Berlin 122.95. — Dunaj 72.65. — Sofija 3.7325. — Praga 15.30. — Varšava 57.75. — Budimpešta 90.235. — Bukarešta 3.06.

Finančna kriza

v Ameriki

Newyork, 18. novembra. V južnih državah je ustavilo plačila več bank. Prva je zaprla svoje prostore banka Kentucky v mestu Louisville, ki je razpolagala s sred. tv. od 54 milijonov dolarjev. Tj. banki je sledila cela vrsta manjših bank, ki so zašle v velike težave.

Ogromno nazadovanje ameriškega izvoza

Washington, 18. novembra. Zaradi hude gospodarske krize, je padel ameriški izvoz v mesecu oktobru od 528.514.000 dolarjev v istem času preteklega leta

Zakonska stabilizacija dinarja

Drugi letosnji družbeni večer trgovskega društva »Merkur«

Ljubljana, 18. novembra.

V soboto zvečer je imelo trgovsko društvo »Merkur« v restavraciji »Zvezda« svoj drugi letosnji družbeni večer, ki je bil seveda tudi združen s prav aktualnim predavanjem, kakor prvi in bo take večere agilno društvo prijevalo vso zimo. Obisk je bil tako nepričakovano velik, da so morali biti presenečeni celo predsteljiti in so moralni natakanji prineseti v prostorno dvoranu še več miz in stolov, da je postalno prav tesno in že zato moralno oditi dosti za poznejših obiskovalcev, ker ni bilo ved prostora. S takim obiskom se pač ne more pohvaliti nobena druga ljubljanska perijodična prireditev, zato pa lahko trdimo, da je predstrel uspel nekaj, kar smo v Ljubljani smatrali za nemogoče, namreč ustvariti družbeno središče, ki ne združuje samo trgovskih krogov in zastopnikov obrtništva, temveč privlači tudi druge sloje. Deloma gotovost, da na Merkurjevem družbenem večeru vsako najde najboljšo družbo, na drugi strani pa program samih najzanimivejših predavanj, so garancija, da bo vso zimo tako tudi obstalo. Predsedstvo si je pa znalo zagotoviti tudi pre davatelje, ki znajo napolnitvi dvorano. Tako je gotovo tudi v soboto marsikdo prisel zato, da spozna g. dr. Milana Lilgega, sina družvenega častnega predsednika in ene najuglednejših slovenskih trgovskih hiš, ki ji svoje prijorene talente za trgovino posveti publicistici in postal urednik odlične beografske revije »Narodno Blago stanje«, saj vendar ne moremo misliti, da bi prislo tako častno število dam samo za, radi zakonske stabilizacije.

Predsednik, generalni tajnik ZTOI g. dr. Windischer je pozdravil s kratkim naslovom obiskovalce in predstavljal predavatelja poudarjajoč njegovo požrtvovalno pripravljenost, da je samo zaradi predavanja prišel v Ljubljano, družba je pa predavatelja pozdravila s prav toplim aplavzom.

V uvodu je predavatelj pojasnil pomen denarja, češ »Bogat kmet — bogat kralj« in njegovo zgodbino od menjanja blaga do školjki, brona, srebra in zlata do tkzv. »Kohlenmarke« in »Roggemarke« v sve tovni vojni, opisal postanke nakaznic, asigurat in drugega papirja ter ugotovil, da pred vojno nismo imeli niti v Avstriji niti v Srbiji čiste zlate veljave. Ob izbruhu vojne so države suspendirale svojo obveznost zamenjavati papirnat denar za zlato, pozneje pa začele ustvarjati z inflacijo novo, a nekonomsko kupno moč, ki je nekaterim špekulantom koristila, splošno pa škodila zaradi zmanjšanja substancne vrednosti. Kdor je pred vojno imel 1000 krov, ima danes le še 25 Din, kar pomeni znatno zmanjšanje nacionalnega premoženja, pri nas skoro za 98%. Ceprav imamo že od 1925. l. že faktično stabilizacijo, vendar prihaja predvsem iz trgovskih krovov klic po zakonski stabilizaciji, torej po formalni zakonski potrditvi faktičnega današnjega stanja, ki traja že pet let. To je pravzaprav tudi zadnja etapa, ki mora priti za faktično stabilizacijo. Zlato je danes edino mednarodno plačljino sredstvo, zato je potrebno stabilizacijo nasloniti na zlato. Stabilizacija je imperativ vsega narodnega gospodarstva in je potrebna iz posločnih, gospodarskih in psiholoških razlogov. Iz splošno gospodarskih razlogov nam je potrebna stabilizacija zaradi stalne valute za kalkulacijo trgovine in po stabilizaciji nam je pričakovati znatnega dotoka tujega kapitala, ker je naša obrestna mera mnogo višja kakor v inozemstvu, sedaj pa

tuj kapitalist raje izgubi obresti, kakor bi pri nas naložil kapital. Psihološki razlogi so deloma zunanjopolitičnega značaja, da ljudje raje investirajo kakor bi štědili. V najožji zvezi s stabilizacijo so neče kreidne razmere in obrestna mera. Pravilno pojmovanje zakonske stabilizacije dinarja je razvidno iz delovnega programa in poročil vlade, ki poudarjajo, da so go tove vse pripravile in sestavljen končni tekst zakona, obenem se pa poudarja, da je stabilizacija možna brez inozemskih sredstev, kakor so brez tuje pomoči izvedle stabilizacijo tudi Francija, Italija in Češkoslovaška. Stabilizacija ni organično vezana z inozemskim posojilom, ker ga ne rabimo, če imamo dovolj veliki devizni in zlati zaklad, ali pa, če se nam obeta znaten dobitek.

Dejansko stanje deviznega zaklada Narodne banke se je zadnja leta zelo izpreminjalo in ima po zadnjem izkazu 8. oktobra za 2 milijardi 65 milijonov dinarjev v zlatu in devizah. V primeri z obtokom bankovcev je navadno za 30–40% kritja, najvišje je bilo maja 1927 s 60%, najmanjšje pa avgusta 1926 z 28%, sedaj imamo 37%, v projektu zakona pa zahteva le 33% kritja. Ob stabilizaciji preneha nakuševanje tujih valut in se zato dvignejo vloge. Za držanje tega odstotnega kritja ima banka na razpolago povišanje obrestne mero in restrikcijo kredita in v zvezi s tem obtoka. Iz velike disparitete med privatno obrestno mero in obrestno mero Nar. banke je razvidno, da Nar. banka ne obvlada popolnoma našega denarnega trga. Po izjavah kraljevske vlade bo ostal kurz dinarja v Curihu neizpremenjen, torej 9.125, odgovarjajoči valorizacijski koeficijent pa 10.9589, a 1 Din bi odgovarjal vrednosti 0.0261 g zlata, ali 100 Din bi bilo vredno 26 grama zlata. Ime dinarja se ne bo izpremenilo in tudi njegova vrednost bo ostala sedanja v razmerju 1 : 11 s švic. frankom. Naša valuta bi bila tkzv. »Goldkernwährung« in banki bankovcev ne bo treba honorirati z zlatom. V praksi ta stabilizacija ne bo občutila in ostane vse pri starem, kar se tiče cer in plač, ugodno bo pa vplivala na vse narodno gospodarstvo.

V najtežjih vprašanjih poučenega predavatelja izredno širokega obzora je nagnal do občinstva z močnim aplavzom, predsednik g. dr. Windischer se mu je pa zahvalil z najtopljejšimi besedami in še poudarjal, da imamo pravzaprav že stalno valuto, a te dejansko postopeči odnosiljaj najpostopeči tudi znokonit stnj. Do zkonite stabilizacije mora priti, čeprav smo v gospodarskem oziru v splošni gospodarski krizi mnogo boljši kakor druge države, saj je naš položaj takoj za Francijo. Mir in red imamo v tem vprašanju že od 1925., zato pa zlasti trgovski krogi želeda, da ta red zagotovimo s postavo in zapisemo, da je 100 Din vrednih toliko in toliko gramov zlata.

Tiho je med predavanjem brnel ventilator, kakor oddaljen aeroplanski poslušalci so z največjim zadovoljstvom zasmaknjeno dvigali z njim med milijone in milijarde in z užitkom sledili predavatelju, ki je težko in delikatno snov z vseh strani televizivno in informativno osvetil. Kako blažen občutek je med milijoni! Po predavanju se je vnela živahnega debata o tem in onem. jazz je pa dokazal, da vsaj pri damah ni že stabilnega vsega igranja po taktu, jaz sem pa zapustil predavanje kot neverni Tomaž, saj še nisem nikdar ujel dinarčka, ki bi bil stalen.

Razgibana Ljubljana

Ljubljanci se zdaj najbolj zanimajo za tramvaj, zlasti za zeleno prepleskani voz št. 13

Ljubljana, 18. novembra. Pošteno se motite, če mislite, da ni v Ljubljani nikdar nič novega, kar bi šlo pod pero ali pod jezik. Ljubljanci maršikajo zanimajo tako, da imajo oči vedno dovolj paše — zakaj bi je ne imelo še naše pere?

Najnovejše pa ni le, če kaka nerodna ženska pobije jajca, če se zaleti kolesar v optekajočega se peča, ali narobe, če ta ali oni zapoje kar na ulici kako rodo-ljubno ali če se priduša nad tem vražnjim svetom, ki se mu ziblje pod nogami kot Noetci barka — to so vse bolj senzacionalne stvari, ki morajo zanimati vsakogar.

V izložbi knjigarne Tiskovne zadruge so razstavljene dan za danem čudovrste slike, ki imajo vedno dovolj obduševalcev. Včeraj sta se sicer menila o njih studenta, »da so le triki kot pri filmu, zanima me pa so le, kot sta dejala. Razstavljalci pa gotovo ne vedo, kakšne slike najbolj všečejo. Zato bi jim rad dal par nasvetov; ker se pa bojim, da bi mislili o neenih kaj slabega — n. pr. da bi bilo najbrž le meni to in ono všeče, raje molčim. Samo to: »Kar pojdiva, nobene babnice ni danes!« je dejal neki gospod svojemu tovariu, ki se je hrepeneč oziral po slikah. — Torej ženske, čeprav zamorce, najbolj všečejo: zadnji je bila razstavljena neka Culukafra, ali kaj že v neglježu, pa je tudi vlekla.

Vedno pa še všeče najbolj tramvaj in še vedno je »najnovejše«, največja senzacija. Ne mislim toliko tistega belo zelenega voza, kot prekovanja ceste, zlasti v bližini promenade. Moram pa tudi omeniti tisti presečni tramvajski voz, št. 13. Namreč zaradi tiste številke je padla marsikatera pikra na račun že itak popularnega tramvaja. Kajti ljudje menijo, da ni brez vzroka, da so prepleskali najprej

dar dobro žive. Precej jih je zeblo, am-pak vdani so bili v svojo usodo, preklinjajo so samo tiste, ki delajo, če da »veče trape ni pod milim nebom kot tak delavec, ki mu pokažejo kos kruha, pa bo zato naredil celo luknjo v Ameriko.« In v tem mrazu delajo! Poglej no, kako je trda cesta! Ne grem kopat za sto dinarjev na uro!«

»Koga je pa zopet to? Ze zopet so vse prekopal! Kazjata pa kopljajo. Aaa?« je vpraševala zajeta ljubljanska strajca.

»Še en tir bodo položili.«

»Da bi te zlodi, koliko pa jih bo prav za prav teh tirov! Ali bo vsak voz vozil po svoji šini?« se je hudoval.

Tako je! Vsak tramvajski voz po svoji šini v vsak pesec po svojem trotoarju, Ljubljana bo moderna kot Babilon!«

»Seveda za naš denar, salamenske duše! Se bajto bom moral prodati! Sam dašek v davek, da te morajo zadavati!«

Delavci pa se niso zato prav nič brigali, pridno so kopali, nakladali, material, palagali kamene v temelj in dostavljali material k progri.

Na Gospovskega cesti se je »javno imenje« tudi zgrajalo. Ljudje so si podrali kostanje za kurivo.

»Radoveden sem, kako bo izgledala drugo leto naša bela Ljubljana! Vsako fijo hočejo obrniti in postaviti na glavo. Tramvaj nas ne briga, naj ga izpeljejo magari na Golovec, ali na Pasji brod! Ampak zakaj so jim kostanji odveč in komu so v napotje, pa res ne vem,« se je pogovarjal ljubljanski veljak.

»Fižol bodo nasadili ob trotoarjih, zato jih podira. Fižol je najbolj domačo drevo ali rastlina, zelenia je tudi ljubljanska — in baje so gospod »Figovec« našeli ta svet za svoj vrt, kjer Gorenjci zelo radi in s pridom jedo fižol; modernizirali so se. Včasih so nosili kuhan fižol za brašno kar v žepih v Ljubljano, da so ga zabolali za kosilo, zdaj so pa že »nobel«, kjer Figovcu ga hodijo jest.« Tako nekako je razlagal »raztrgan doktor« dogodek na Gospovskega cesti.

Ob 18.50 so trije policiji privlekli po Dunajski cesti na promenadu ponedeljko po žrtvah, besenga in »okajenega« možkarja. Zopet senzacija. Prihrumeli so takoj od vseh strani radovedni meščani kot bi vrgel med pse kost. Pred »Emonco« se je »junak« vrgel na tla, trije policiji ga niso mogli obvladati. Hropel je kot bik v areni, suval okoli sebe, da je stražnike kar skrbelo. S težavo so ga dvignili. Sprevideli so, da mu niso kos, zato so ga vleki v vežo hiši Jadranske banke poleg »Ideala«. Pravzaprav je možak vlekel policijske caje. Ljudje so se gnetili okoli kot bi losili cekine, skakali so drug po drugem ter se rinili v ospredje s pomočjo komolcev. Tiča so zvleki v vežo ter zaprli vrata, da se ni več videlo, kaj se je godilo z njim. Pred vrati je stražil policajec ter ogranjal publiko. Poklicani so »Henrik«. Med tem so nekateri splazili skozi druga vrata na dvorišče, da bi videli, kaj se godilo za vrati. Možak je ležal na tleh nepremično, stražila sta ga policajci. Eden je pravil, da je mož pretrgal debelo žico, s katero so ga najbrž zvezali. Čudno je bilo, da je potem ležal tako mirno. Student je vprašal, kaj se je zgordil z možkarjem. Tovariš mu je odgovoril: »Kap ga je zdela v čevljelj!«

Cesar deset minut je prispel »Henrik«.

Vrata so se odprla in privlekli so na cesto »junak« kar trije policiji. Mož je bil nekam omamavljen, branil se ni več. Menda je bil ta čas zadremal. Potisnili so ga v »Henrik« in komedija je bila končana.

Nekdo je med množico pripomnil: »To pa ni nič posebnega!« kot da ni bil zadovoljen s senzacijo.

Množica se je razšla odprtih ust — nekaj zaradi strmenja, nekaj pa, ker so komentirali in razlagali dogodek.

Mož, ki je tako razgibal ljudi ter jim nehotje priedril veliko zabavo, je baje nekaj voznik, ki je pustil konje z vozom sam na cesti, sam pa si je privezoval in namakal dušo v neki gostilni.

Sicer še to ni vse. Novega je v Ljubljani vedno toliko, da se ne da niti povedati. Zato pa je res najbolje molčati.

Zagorjan Franjo

75 letnik

Cerknica, 18. novembra.

Kdo ne pozna v Cerknici in najdaljši okolici našega Franceta? Že kot dijak nam je bil dobro znan, a pozneje ko je pri nas nastopil stopil državno službo, je bil ves čas med

namnožno v Cerknici.

Rojen v Postojni na današnji dan leta 1855 je posečal v zgodnji mladosti osnovno šolo v Postojni in gimnazijo v Ljubljani. Po strnješolskih študijah je vstopil v državno službo pri pošti v Cerknici, kjer je neprelgo goma služboval 41 let in šel na lastno prošnjo 1914 v zaslужni pokoj. Ves čas njegovega 41 letnega bivanja med namji je bil dobrinčna in svetovalec marsikom, za kar mu je ljudstvo izkazalo zaupanje s tem, da ga je izvabil dolgo vrsto let zapored za obč. odbornika, svetovaleca pri županstvu, odbornika pri posojilnicu in raznovrstnih gospodarskih, političnih in kulturnih ustanovah. Se danes je član v vseh naprednih društvih, a član Sokola je že od njega ustanovitelj. Ves čas njegovega bivanja v Cerknici je naprednaj skozi in skozi in ga ni odvrnil nobena službenica, politična in tudi ne privatna stručja za odprtane poti.

Kot sin reavnih staršev si je pridobil s svojo pridrostjo in vstrajnostjo lepo domačijo v Cerknici, a svoje otroke, od katerih je eden železniški uradnik, a hčerka presljene kot dobro poročene odnosno v državno službi nastavljene, je vzgajil popolnoma v narodno-naprednem duhu, ki vsi nadaljujejo po njem započeto delo načonalizma.

Dasičavno 75 letnik, je še čvrst in krepak.

Kajkrški je si želimo videti še mnogo let.

Ako želite imeti lono knjige

pristopi k Vodnikovi družbi!

Pater Kazimir in sv. Ciril in Metod

Ker sem »manjši brat krotkega sv. Františka iz Assisi«, prezrem surovost v članku pod tem naslovom in ker mi gre za stvar, prosim, sprejmite sledgeči popravek in pojasnilo.

Da stanujem pri Sv. Krištofu in ne v samostanu — hotelcu, bi »Bežigranje lahko vedel vroko. Vedel bi lahko, koliko deputacij in pismenih prošenj je šlo pred leti na škofovijo iz Bežigrada, da so si ljudje izposlivali do dovoljenja in da se je to tudi podpisano ukazalo.

Danes je, prav pod povem, da sem bil v Ameriki, in — prav žal mi je — da moram tudi tukaj sedaj povedati. V 22 letih življenja v Ameriki namreč nisem nikdar v kameri angleščini dnevniku čital tako nedostojnega osebnega napada na sodržavljana.

Zato bi bilo tako potrebno, da bi budi »Bežigranje« mogel tja, da bi se naučil, da so csebni napadi na sočitljavljana, pa če je tudi drugega prepirčanja, negentlemanski.

Nihe ni trdil nikoli, da se bo sedanja cerkev sv. Krištofa podrla. Pač pa ves Bežigrad je vse, da je veliko premajhna za potrebe okraja, da je zato nujno potrebna večja cerkev in — kajpala — tudi primerno župnišče in nova župnija.

Glede cerkevih patronov sv. Cirila in Metoda takrat, ko je slika Fran Sterle prišla v London pod motorno kolo in je pozneje v bolnici umrl in so ga tam pokopali, so mnogi njegovih prijateljev mislili na prenos pokojnikovega tr

Dnevne vesti

Predaja službenih pošiljk s predajno knjigo. Ministrstvo je izdalo odlok, ki se glasi: Na vprašanje neke direkcije, ali se točka XI, čl. 13 pravilnika za notranjo upravo službo nanaša na oblasti urade in ustanove, t. j. ali morajo poštne opriščene državne oblasti, uradi in ustanove vpisovati pošiljke v predprodajno knjigo s pretiskom z indigovanim papirjem in ali so dolžne predajati s predajno knjigo svoje pošiljke tudi tedaj, kadar predajajo samo eno ali dve vknjiženi pošiljki, daje ministrstvo tole pojasnilo: Odredba točke XI, čl. 13 pravilnika za notranjo poštno službo se nanaša tudi na oblasti urade in ustanove in so potem takem dolžne vpisovati vknjižene pošiljke v predajno knjigo s pretiskom in to tudi tedaj, kadar predajo eno samo tako pošiljko.

Iz zdravniške službe. V imenik zdravniške zbornice za dravsko banovino je bil vpisan zasebni zdravnik v Velenju dr. Franc Podkoritnik.

Nalezljive bolezni v dravski banovini. Od 22. do 31. je bilo v dravski banovini 21 primerov tifuznih bolezni, 23 grize, 96 škratlinke, 11 oščic, 202 davice, 20 dušljivega kašlja, 20 šena, 4 krčevite odrevenečnosti tlnika, 2 nalezljivega vnetja možganov in 1 vrančenega prisada.

Kongres Narodne odbrane. 21., 22. in 23. t. m. se bo vršil v Skoplju kongres Narodne odbrane. Prometno ministrstvo je dovolilo udeležencem žetrtinsko vožnjo.

Kongres hotelirjev. 26. in 27. t. m. se bo vršil na Rabu izredni kongres Jadranske hotelirske zveze. Hotelirji bodo razpravljali med drugim o smernicah propagande za naše hotelirstvo v prihodnjem letu, o hotelškem katastru in vodici o kreditnem vprašanju, o obdobjenju hotelirstva na Jadranu itd. Na kongres so povabljeni tudi hotelirji iz Češkoslovaške, Poljske, Rumunije in drugih prijateljskih držav, ker je treba urediti nekatere vprašanja sporazumno.

Izplačevanje kupona št. 6 obveznic loterijske 2½% državne rente za vojno škodo. Uprava poštne hranilnice v Beogradu opozarja, da se smejo izplačevati kuponi obveznic loterijske 2&½% državne rente za vojno škodo najdalje do 1. decembra vsakega leta.

Umetniška Matica v Ljubljani poziva vse svoje člane in poverjence, da poravnajo svoje obveznosti. Zadnji, nepreklicni rok je do 30. t. m. Nevrnjene bloke bomo smatrali za prodane. Slike in knjige bodo izšle okoli 15. decembra, tako da bodo edicije za Božič že v rokah članov. Slikar Ivan Kos je izdelal dva krasna lesoreza (Stari Maribor), monografija obeh slikarjev Vidmarjev pa bo očarala vsakega ljubitelja umetnosti. Vse tri izdaje bodo daleko prekašale lanske. Ob tej priliki opozarjam vse ljubitelje umetnosti, da se do zgornjega roka še vedno lahko priglase za člane Članarina v znesku 24 Din je tako majhna, da si lahko vsakdo umetniško okrasi svoje stanovanje. Priglasete se po dopisnici ali pa pošljite kar članarino po poštni položnici. Številka našega čekovnega računa je 12.881. Umetniška Matica v Ljubljani, Poljanski nasip 12.

Poziv na subskripcijo. Francoski institut v Ljubljani opozarja še enkrat celino občinstvo na subskripcijo knjige, ki jo pripravlja g. Lucien Tesnière, bivši lektor francoščine na tukajnji univerzi. G. Tesnière, profesor slovenskih jezikov na univerzi v Strassburgu, je napisal francosko knjigo z naslovom O. Župančič. Knjiga izide sredi decembra t. l. na 450 straneh v formatu 14 x 20 cm, debela približno 4 cm, z belim ovitkom. Ta knjiga bo vsebovala blgo in bibliografski uvod o Otonu Župančiču in študiju o pesnikovem simbolizmu, v drugem delu pa znatno število Župančičevih del v francoskem prevodu. Knjiga je dana v subskripcijo in sicer: navadna izdaja po 45 Din, izdaja na lukuznem papirju po 100 Din (slednja izdaja je rezervirana samo za subskribente in se ne bo dobilna na književnem trgu). Cene v subskripciji so znatno znižane, tako da bo navadna izdaja pozneje v knjigarnah precej dražja. Te ugodnosti bodo torej deleženi samo subskribenti, ki naj se takoj priglase Francoskemu Institutu v Ljubljani, Narodni dom. Subskripciji rok traja približno dva tedna. Subskripcijo zanimive in pomembne knjige toplo priporočamo.

Novice iz Amerike. V kraju White Valley je povozil avtobus Franca Mlinarja. Hotel je prekoračil cesto, pa je pridrel avtobus, ki ga je podrl v vlekel še kakih 15 metrov za seboj. Mlinar si je zlomil nogu nad kolonom, zadobil je pa tudi precej hude notranje poškodbe. — Francu Lekanu je 26. oktobra umrla žena Katarina, Pokojnica je bila stara 75 let, rojena je bila v Fünfkirchenu v Nemčiji. Poleg moža je zopustila sina in štiri hčerke. — Slovenska Narodna čitalnica v Clevelandu je začela zbirati fond v podporo našemu odličnemu pisatelju Radu Murniku, ki je moral na staru leta v ubožnico. Nov dokaz počitvenosti in zavednosti ameriških Slovencev.

Cromelj. Rdeči križ kraljevine Jugoslavije. V nedeljo 23. t. m. se bo vršila v vseh prostorih Sokolskega doma ob 8. zvečer dobrodelna veselica z izbranim sporedom v prid gladiščin in postaviti Zdravstvenega doma v Črnomlju. Gospod podpredsednik oblastnega odbora, profesor W. Ester, bo imel ta večer lepo predavanje, ki bo koristno za vsakega poslušalca. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor zlasti tudi zastopnike podeželskih požarnih bramb in drugih ustanov sreza Črnomlja.

Poletična vožnja za posetnike perutniške in pasje razstave v Zagrebu. Zagrebski velesejem priredil od 29. novembra do 2. decembra V. razstavo perutnine, kuncav, golobov, ptic pevk in psov. Obiskovalci imajo polovito vožnjo.

Zdravilišče »Radio - Therma« v Laškem se je na splošno željo adaptiralo in preuredilo tudi za zimsko obratovanje in je odprto skozi celo leto. Uspešno lecenje

revmatizma, iščasa, bolezni sklepov, ženskih bolezni itd. Oskrbnina je znižana. Podobera pojasnila daje uprava zdravilišča.

»Vežiljak« se imenuje mesečnik, ki že vse leto izhaja v Zagrebu in ga ureja znana strokovnjakinja ga. Draga Kovčevič-Dugački. Prijateljice ženskih ročnih del dobre v listu najmodernejše in najpraktičnejše vzorce najrazličnejših tehnik, posebno lepe so pa narodne vezenine, ki se z njimi lahko kosamo z vsem svetom. Že na naslovni strani II. številke, ki je pravkar izšla imamo srčkano blazinico, res originalno srečo iz lecta, notri pa apartne vezenine z ženskimi srajci iz Bitolja in bogato izvezan posavski predpisnik. Razen teh narodnih vezenin so v listu razni okrasni prti, blazine, posebno bodo pa dame vesele vzorce za moderne kvačkane klobučke. V uvodu urednica obeta, da bo seznanila naročnice z novim šivom, ki z njim lahko in hitro izdelajo vezenje in tkane preproge. Za Miklavž in božič pridejo prav imenitne igrače, kolosalna cebra in imenita žirafa, ki ju vsaka mama lahko napravi iz ličja ali rafije. Seveda je v izvrstno ilustrirani reviji tudi polno navodil za moderni Peru. vsaki številki so pa priloženi tudi vzorci in predloge vseh lepih stvari, ki so objavljene v listu. Ta naš edini in res dobri list za ženska ročna dela stane za četrtek 10. 10. 30 Din in se naroča pri upravi »Vežiljek« v Zagrebu, Samostanska ul. 2-1.

Vreme vremenska napovedi pravi, da bo lepo vreme. Včeraj je bilo lepo samo Maribor in Skoplju, drugod pa oblačno. Najvišja temperatura je znašala v Splitu 16 v Zagrebu in Skoplju 12. Maribor 9.2. v Ljubljani 6.6, v Sarajevu 5. v Beogradu 4 stopinje. Davi je kazal barometer v Ljubljani 768.5 mm, temperatura je znašala 1.4.

Posledice sovrašta 10 t. m. je bil Zagreb napaden delavec Florijan Lovrek zaposten v samostanu usmiljenih sester. Ob 6. zjutraj ga je na Frankopanski ulici počkal delavec Savić usluženec tudi v samostanu. Tebi nič meni nič je Savić dvakrat ustrelil nanj ter ga težko ranil. Lovrek se prepeljal v bolničko, kjer se je več dni boril s smrtno. Včeraj je pa umrl Savića je policija aretirala. Vzrok umora je bilo staro sovrašto. Savić se izgovarja, da mu je Lovrek za grozil, da ga ubije.

Napad na Slovenko v Osijeku. V nedeljo zvečer se je vršala upraviteljica trgovine s krznom Vinicki Ana Leskovar od svojega rojaka dr. Edmunda Fischerja. Na Zrinjevcu je začeli slediti neznan moški in je v Gunduličevi ulici napadel. Vzel je torbo, v kateri je imela 5490 Din. in pobegnil. Leskovarjeva je tekla za njim. Ropar se je skril v neko hišo na Borongajski cesti, ko je pa policija bišo preiskala, ga ni našla. Leskovarjeva je policiji povedala, kakšen je bil napadalec in tako so ga kmalu izselili v osebi Joza Hruževiča.

Smrt zagrebskega univerzitetnega profesorja. Na Dunaju je včeraj umrl redni profesor gozdarske in kmetijske facultete v Zagrebu in šef kmetijskega oddelka banske uprave inž. Stjepan Jurčić star še 55 let. Pokojnik je bil znan strokovnjak v gozdarstvu in kmetijstvu.

Pesnica naplavila utopljenca. V Zagrebu pri Moškanjcih je 29. oktobra visoko narasla Pesnica odnesla poseknikovega sina Josipa Puščića. V nedeljo so delavci naši utopljenca za grmom blizu mostu, kamor ga je bila naplavila Pesnica.

Iz Ljubljane

Iz Gospodovških cest. Iz Gospodovških cest podpirajo obe vrsti kostanjev. Mestna občina jih je dala vrnjevšim ljudem in zaradi tega ne bo imela s podiranjem nobenih stroškov. Drevesa so boli drobni in majhni, podiranje z izkopavanjem pa je precej težavno, ker morajo drevesa izkopati. Drvarji si bodo torej mokra kostanjeva drva pošteno zaslužili.

Iz Krasne harmonike. So razstavljene v vogalni izložbi knjižarne Tiskovne zadruge v Šenbergovgi ulici Harmonike so izdelane. Prve jugoslovenske izdelovalnice harmonik, Franc Lubas v Ljubljani, ki jih poklanja našemu prestolonsledniku Petru Harmoniku vzbujajo veliko pozornost občinstva.

Iz Toriče gradnje tramvajske proge. Se je zopet premaknilo na Dunajsko cesto pred hotel »Slon« in v Prešernovo ulico pred pošto. Včeraj so kopali temelje za drugi tir. Kakor znano, bosta izpeljana po Dunajski cesti dva tira in tudi v Prešernovski ulici do uvoza pošte v svrhu križanja vozov. Zelo otežkočen je bil včeraj osebni promet, zlasti v Prešernovski ulici: trotoarji so bili založeni z materialom, cesto pa je zapiral širok tovorni avto. Z delom so zelo hiteli in je dokaj hitro napredovalo, četudi je bilo kopanje temelja zelo težavno zaradi izredno trdrega cestiča. Fundiranje temelja je bilo zvečer že končano na obej cestah. Tramvaj je vozil na eni strani le do Bače v Prešernovski ulici, na drugi pa do lekarne Piccoli na Dunajski cesti.

Iz Samostansko zidovje in kleti pred Kreditno banko. Pri kopanju jarka za pošložitev telefonskega kabla so odkrili v sredini pred posarno »Putnik« približno 1.50 m pod cesto obokano samostansko klet zmanjšana samostana, ki je stal nekoč na sedanjem prostoru palace. Kredit. banke Klet je obokana z opeko, visoka približno 2.50 m, 2 m dolga in 1.50 m široka. Včeraj pa so zaleteli na večih krajih na kamnit zidovje, zidan z zelo dobro malto, ki veže kamenje kot cement: kopanje je zelo težavno. Baje so kleti še tudi pod cesto tako da segajo pod tramvajsko progo. Pri kopanju jarka od časa do časa zemlja votlo bobi in se odkrivajo odprtine in kletni oboki.

Iz Jugoslovenski ženski savez. Ima sejo razširjenega odbora jutri v sredo 19. t. m. ob 15 v darski sobi kavarne »Emonac. K seji imajo dostop vse članice ženskih društev, ki so včlanjene v JZS.

Iz Martonovanje. moški in ženski Ciril Metodove podružnice v Šiških je prineslo Družbi Din 1300 Nadalje je izročila še moška podružnica članarino Din 800 in darilo Din 305. Iskrena hvala!

Iz Obnova hiša. Enonadstropna Sernečeva hiša št. 3 na Poljanskem cesti dobiva novo stransko pročelje. Obnova izvršuje zidarstvo podjetje Slokan & Svetina.

Iz Postipanje mestnih cest. Zadnji čas

poslušati so zdrobljivi, rohatim peskom cestičeve. Erjavčeve in Streliške ulice ter cestičeve na Krekovem trgu ob finančnem ravnateljstvu.

Iz Društvo »Skrb za mladino v Ljubljani. bo imelo danes v torku ob 20. izreden občni zbor v posebni sobi gestilne

Predprodaja vstopnic od 11. dopoldne do pol. 13. popoldne.

Danes ob 9. zvečer velika premiera!

Lawrence Tibbett

Glasba:

A. Léhar
po znameniti opereti
»Ciganka krič«

Hajduška pesem

Film, ki navdušuje gledalce, petje, pred katerim ostrme vsi poslušalci!

Tel. 2124

Elitni kino Matica

Film

Laurel in Hardy v „Hajduški pesmi“

Treba je imeti mnogo duhovitosti, da more biti človek v filmu šaljiv in neumem. V teh besedah je namreč skrita tajnost Stana Laurela in Oliverja Hardya, ki sta nastopila v »Hajduški pesmi« kot najboljša filmska komika. Težko je biti na pravem mestu šaljiv. Vsak povprečne more vreči torto komurkoli in kamorkoli in tudi hlače lahko izgubi kjerkoli, — toda samo pameten in razumen človek ve, kdaj in kako mora vreči torto ali izgubi hlače, da se mu gledale res od sreča smejejo.

Spontanost je tajnost dobre komedije, je dejal nekot Oliver. A Stan je pa priponil: »Baš radi spontanosti se ne more nikdar točno drezati scenere. V mojem najnovjem filmu »Hajduška pesem« kjer sva Tibbettova partnerja a istočasno njegova najhujša kontrasta, delava vse spontano in se drživa scenerie le v toliko, v kolikor je to nujno in neobhodno potrebno.«

»Hajduška pesem« je prvi veliki film, v katerem nastopala Stan Laurel in Oliver Hardy. Nastopala sta doslej le v dvodejanskih komedijskih, odnosno v prizoru v filmu »Hollywood Revue«, s katerim sta zaslovila kot dobra komika. »Hajduška pesem« pa jima je dala priložnost, da pokazeta v imikiki in v govoru svoj pravi talent.

Caruso, Šaljapin, Gigli, Tibbett

V Evropi so nam dobro znana imena velikih pevcev Carusa, Šaljapina in Giglia. Maiokod pa ve, da ima Amerika še slovenskega pevca — baritona, katerega so postavili strokovni glasbeni kritiki v kategorijo »velike trojice«. In ta slavni bariton je Laurenc Tibbett.

Tibbett se ni gostoval v Evropi in zato je razumljivo, da njegovo ime še ni znano, kakor so znana imena drugih slavnih pevcev. Toda kljub temu spada Tibbett med najslavnejše pevce sveta. In to dokazuje najbolj njegova velika plača pri Metropolitan operi v Newyorku, kjer je anagražiran. Dobiva namreč 5000 dolarjev na teden ter pri Metro Goldwyn Mayer filmski družbi, kjer ima 10.000 dolarjev tedenske plače. Mož zasluži na teden 840.000 dolarjev. Poleg tega poje Tibbett tudi za gramofonske plošče in za vsako dobi 5000 dolarjev.

Pa tudi njegove plošče uvrščajo gramofonske tvrdke v kategorijo Caruso - Gigli ali Šaljapin. Za Ameriko pomenja vest, da bo pri Tibbett v radio — pravo slavlje. Po pravici se lahko Američani veseli velikega umetniškega užitka, kajti doslej je bilo le malo ljudi, ki so mogli poslušati tega slavnega pevca direktno.

V treh letih — ko so odkrili njegov pevski talent — ni imel niti toliko časa, da bi izrabil svoj dopust.

M. R. G. Brown:

Vitez enega dne

Roman

Morda imate s stališča morale prav. Toda pred zakonom bi vas to ne moglo rešiti. Sir Walter je sliko kupil — to se ne da ovreči. Saj vendar ne morete smukniti v tujo hišo in vzeti tam stojala za dežnike češč, da je vse v redu, samo da ste pustili na mizici nekaj drobiža. To ne gre še posebno pri možih kakršen je sir Walter. Možiši, da je poleg Richelieu največji državnik na svetu in kdor si kaj dovoli proti njemu, občuti prej ali slej vso težo njegove pesti. Poleg tega ...

— Toda, Peter ...

... se je pripetilo tote. Prav kar sem govoril z mladim Bellerbyjem in on mi je dejal, da sir Walter misli, da sva mu midva ukradla ono prvo sliko. Temu se prav nič ne čudim. Dr. Bunting je Tobbyjev stric. Zato me je zaprl v garažo.

Spoznał je menda sliko, ko mi je padla na tla. Telefoniral je takoj siru Walteru, da me ima. Sir Walter je pa pograbil bojno sekiro in jo ubral za menoi. Razumete zdaj, kako židane volje se vrne domov, ko izve, da sem ta čas nedenes pete. Sicer pa mora biti vsak dan nazaj. Kaj mislite, da se bo po vsem tem samo dobrohotno nasmehnil, češč, dekleta imajo čudne muhe, ne da bi vas zadržal in naučil, kaj se pravi brskati po tujih galerijah? Se na misel mu ne pride. Se predino se prav zaveste, boste čutili posledice svoje prenaglijenosti in ...

— Kaj ga govorite, Peter! ...

Toda Peter se ni dal ugnati. Govoril je in govoril, v zavidanja vredni zgovornosti je pozabil celo na čas. Govoril je o ovadbi, sodiščih in o tem, da sam vrag ni tako zloben, kakor poslanec, če ga človek rani v njegov domišljavost. Opisoval je muke in trpljenje, ki čakajo človeka, če se dotakne tujege imetja, pa naj bo že pridobljen kakorkoli. Omenil je, da pride v novine ime vsakega, kdor krši zakone. V pestrih barvah je naslikal Jeannino usodo, kako preživlja kot žrtev gneva sira Waltera zadnja leta svojega življenja v podstresni sobici v bedi in pomankanju. Skratka, izpustil ni česar, kar se je dalo povedati.

Vsek, kdor bi ga bil slišal, bi mu bil moral priznati sijajno bodočnost kot odvetniku, če bi si bil izbral ta poklic.

Ko je Jeanne spoznala, da bi bil ves njen trud ugovarjati ali dopovedovanju mu karkoli zaman, je obsedela za mizo prvi hip resignirano, potem pa vendar malo v strahu, kajti iskrenost, s katero je govoril Peter, je bila zelo preprečevalna. Ko mu je končno pošla sapa, se je zamišljeno ozrla nanj, ne da bi črnila besedico.

— Zdaj morda priznate, da imam prav, — je dejal Peter ves zasopel.

Nekaj časa je bilo vse tiko, potem je pa Jeanne odgovorila kratko:

— Ne.

Razočaran govornik je napravil kisel obraz.

— Ta je pa dobra ... Obmolknil je in oči so se mu zaiskrile. — Gromska strela, zakaj se že pre nimem spomnil? — Stopil je korak naprej, se sklonil in smukul skozi vrata, še predno se je presenečena Jeanne zavedla, kaj namejava. Predno je vstala in planila pred kočo, je bil Peter že daleč, kajti drvel je na vso moč. Sliko je držal pred seboj na kolesu.

Ko je pa ves zasopel potiskal kolo v hrib, si je očital, da je s praznim govorjenjem izgubil toliko časa.

Ciniki bi utegnili ugovarjati, da se more samo tepec žrtvovati tako za dekleta, s katerim sta znana komaj štiriindvajset ur. V našem sebičnem stoletju je splošna navada pustiti vsakega v kaši, ki si jo je skuhal. Peter pa navadno ni bil nič bolj altruističen, kakor smo mi drugi. Toda to ni bil navaden položaj. Jeanne sicer ni poznal dolgo, vendar se mu je pa zdelo, da sta preživelata otroška leta skupaj. Vedno bolj je dozorevalo v njem prepričanje, da je Jeanne dekle, o kakršni mnogi sanjajo, toda redki so tako srečni, da bi se s njo seznanili. Čim se je seznanil z njo, je Peter trdno sklenil ostati vse življenje v njeni bližini. Iz tega sklepa je pa sledila njegova dolžnost deliti z njo dobro in zlo in varovati jo vsega, kar bi ji moglo škodovati. In bil je trdno prepričan, da bo imela velike sitnosti, če ne primeše slike pravočasno nazaj v galerijo.

Bil je namreč trdno prepričan o vsem, kar ji je pravkar dopovedoval. Spoznal se je dokaj dobro v ljudeh in sira. Walter je poznal že od vseh strani. Gospod poslanec je zнал biti zelo prijazen, če mu je kazalo, a zнал je biti tudi skrajno surov, če se je kdo dotaknil njegovega dostenjanstva ali če je žalil v njem čut njegove neizmerne važnosti. Nedvomno bi Jeanno kruto preganjal, da ni posegel vmes Peter. In to je bila Peterova naloga, katero je hotel brez pogojno izpolnit. Ko bo ta kočljiva zadeva urejena, bo lahko v miru lečil svoje slabbe živce. Bil je sicer do smrti utrujen, toda udati se ni hotel. Koliko noči je že prebedel, pa ga ni bilo konec!

Tolažeč se s temi viteškimi modrovanjem je prikobala končno na hrib in se spustil po klancu v dolino. Vaščani, začuden, da se tako hitro vraca, so se mu umikali s poti. Tako je švignil brez najmanjšega zadržka skozi vas in kmalu je bil v Old Hallu.

Ves srečen je opazil, da je v hiši še vedno vse mirno, kakor je bilo ob njenem odhodu. Nikjer ni bilo žive duše in nič ni pričalo, da bi se bil sir Walter že vrnil. Potolažen je naslonil Peter kolpo na teraso in odhitel po stopnicah, pritiskajoč sliko na prsa. Vrata so bila odprta in samo s krila za služičad so se slišali motni glasovi. Stopaoč predvidno liki medved po jajcih, je hitel skozi veko proti vhodu v galerijo v nadu, da ne sreča v nji Tobbyja, ki bi gotovo takoj zahteval pojasnila.

Skozi vežo je šlo gladko, ko je pa prijet za kljuko, da bi odprl vrata galerije, je zasišal ropot avtomobila, hitečega skozi park proti hiši. Peter je od strahu prebedel. V naslednjem hipu se je ustavil avtomobil pred teraso. Motor je utihnil in nekdo je izstopil in krenil po stopnicah v hišo. Gospod poslanec se je bil vrnil.

— Proklet! — je zamrmljal Peter. Naglo je odprl vrata galerije, vstopil in zaprl za seboj. Imel je namen obesiti sliko na steno in izginiti skozi druga vrata, predno prižene globoka žalost sira Waltera, da bi liki Niobe tarnil na kraju svojih izgubljenih zakladov. Za vsak slučaj je hotel vrata zakleniti toda ključ je tičal v ključavnici od druge strani. Ko se je začel glas sira Waltera razlagat po veži, je skočil Peter k mizi v galeriji, položil prvo sliko na drugo in je bil pri drugih vratih. Toda ta so bila zaklenjena. Peter je prestrašeno vzdihnil in hitel k oknu.

Najsenzacionalnejši odhod z gledališkega odra v samostan je na imela Marie Jeanne Gautierova v 18. stoletju. Kot 16-letno dekle je bila ljubica maršala Würtemberškega, ki jo je vzel s seboj v Nemčijo in ko se je njeničel, jo je postal čez mejo. V Parizu se je zavzel za njo sin kraljevega guvernerja Chemerollesa, ki ji je preskrbel mesto pri Comedie Francaise. Prvič je nastopila v Cidu in ves dvor ji je ploskal. Bila je črnolaska, zelo robustna in krepka. Skriviti in slatčiti srebrn krožnik v rokah ji je bila igrača. V svojih spominih piše, da

Iz gledališča v samostan

V Franciji je dalo že več igralk gledališču slovo in vstopilo v samostan

V Lurdru je med redovnicami, ki strežejo bolnikom v čudodelni votlini, mlado, lepo dekle, ki se ji pozna na obrazu, da je prišla šele nedavno iz posvetnega življenja, z gledališkega odra. Igralka Yvonne Hautinova je nastopala še tri leta v Comedie Francaise in obetała se jí lepa hodočnost. Naenkrat je pa sklenila dati gledališču slovo in stopiti v samostan. Plakati večerne predstave so označili njeniime v »Zaljubljenic«, ko je prišla mlada igralka dopoldne v gledališku ravnatelju in mu izjavila, da ne bo nastopila in da naj poišče za njen vlogo drugo igralko, ker je sklenila vstopiti v samostan. Ravnatelj se je moral hočišči sprijaznit z njenim sklepom. In igralka je odšla v Lurd, kjer bo do konca sezone strigla bolnikom, potem pa pojde v pariški benediktinski samostan.

Redki so primeri, da postane gledališka igralka redovnica, pripeti se pa vendar tudi to. V našem primetu gre za igralko, ki še ni bila slavnina in ki življenje še ni dobro poznala. Predhodnice skromne Yvonne iz Comedie Francaise so pa dvignile v javnosti več prahu. Letos je umrla v samostan ena najslavnnejših primadon Comedie Francaise, še bolj pa bulivardnih gledališč Eva Lavalliere. Živila je burno, bila je na višku slave in často življenja je izpraznila do dna. Nihil ni mogel verjeti, da je vstopila v samostan in vsi so upali, da bo kmalu pobegnila iz nje in se vrnila med svoje pariške prijatelje. Toda to se ni zgodilo. Igralka je vzdržala v samostanu več desetletij in zadnja leta jo je mučila zavratna bolezni, ki jo je prenašala s pravim heroizmom. Ni pa mogla preprečiti, da bi novine priobčevala člankov o njej in da bi ne bila objavljena njena pisma. Tu ni kriva, da pišejo po smrti o nji članke in cele knjige.

Drugi primeri igralk-redovnic so bili manj zanimivi, kajti vedno je bila nesrečna ljubezen, ki jih je vodila z gledališkega odra v samostan. Nesrečni ljubezni je pa na svetu toliko, da je res nespametno bežati zaradi tega od gledališke umetnosti ali celo s temata sveta. In tako igralki Luzy Thullirjeva, Sionah Levy in pevka Storchino so vzbudile posebna zanimanja, ko so se zaradi nesrečne ljubezni umaknile v samostan. Ena je šla v samostan, ker je ni hotel poročiti odvetnika Landra. Druga je bila sprozna brezupno zaljubljena, tretja in četrta pa zapustila dva znana glasbenika. Zato ni čuda, če so vse štiri tartinat v samostan o moški nezvestobi.

Najsenzacionalnejši odhod z gledališkega odra v samostan je na imela Marie Jeanne Gautierova v 18. stoletju. Kot 16-letno dekle je bila ljubica maršala Würtemberškega, ki jo je vzel s seboj v Nemčijo in ko se je njeničel, jo je postal čez mejo.

In vstopila v samostan je na imela Marie Jeanne Gautierova v 18. stoletju. Kot 16-letno dekle je bila ljubica maršala Würtemberškega, ki jo je vzel s seboj v Nemčijo in ko se je njeničel, jo je postal čez mejo. V Parizu se je zavzel za njo sin kraljevega guvernerja Chemerollesa, ki ji je preskrbel mesto pri Comedie Francaise. Prvič je nastopila v Cidu in ves dvor ji je ploskal. Bila je črnolaska, zelo robustna in krepka. Skriviti in slatčiti srebrn krožnik v rokah ji je bila igrača. V svojih spominih piše, da

je popila nekoč sama več steklenic burgundca in sicer po petih steklenicah šampanca. Ko je bila sta 30 let, je šla k maši, med katero je začela razmišljati o minljivosti vsega posvetnega. Posledica je bila vstop v samostan. Najprej je vstopila v anti-quillski samostan, ki se ji je pa zdel preveč miren in premalo strogo. Zato je prestopila h karmelitkom v Lyonu. Tam je ostala 37 let. Dvor pa ni pozabil na njo. Kraljica in aristokratke so ji večkrat pisale in pošljale darila. V samostanu je pisala spomine in slikala za cerkev. Pozneje je oslepla, pa je vendar še zlagala pesmi. Iz teh pesmi je razvidno, da so jo preganjali spomini in da je plačala svojo pobožnost zelo draga.

Prehod z gledališkega odra v samostan ni naraven. Ta korak ni nekaj, kar bi človek občudoval kot plemenit in pameten sklep. Mnogo bolj impozantna igralka Leontina Fay, tudi članica Comedie Francaise, ki je vzdržala v samostanu več desetletij in zadnja leta jo je mučila zavratna bolezni, ki jo je prenašala s pravim heroizmom. Ni pa mogla preprečiti, da bi novine priobčevala člankov o njej in da bi ne bila objavljena njena pisma. Tu ni kriva, da pišejo po smrti o njej članke in cele knjige.

Priznatev svoje dejanje? — Se čutite krivo? — je vprašal sodnik obtoženka.

— Da, priznavam in čutim se krivo, toda samo v toliko, da ta človek ne dobil toliko, kolikor je zasluzil, — se je glasil odgovor.

— Kako morete tako govoriti o svojem ocetu? — je pokaral sodnik obtoženka.

— Ker zasluzi, ta falot. Sicer pa to ni moj ocet, temveč samo ocim.

— Saj morate tudi očima spoštovati. Ste vsaj pripravljeni prositi ga odpuščanja?

Otoženka se je zaničljivo zasmehala, rekoč: Še tega bi bilo treba! Najprej si oglejte ta izmešek, gospod sodnik.

Užaljeni ocim je bil tudi pozvan pred sodišče in ko se je pojavil, je našla pravčata senzacijo. Pred 40-letno hčerkko močne postave je stal njen ocim — 20-letni mladenič, šibke, izmogzane postave. Držal se je na primerni razdalji od svoje hčerke in gledal skrivaj njen krepke pesti.

— Vi ste Roger Chaslot, ocim te žene? — je vprašal sodnik začudeno.

— Da, ker sem mož njene matere, je odgovoril obtoženec.

— Koliko je pa starata vaša žena?

— 72 let, je odgovoril ocim v zadrugi.

Sodnik ga je debelo pogledal, ob-

činstvo je pa s pričami in advokati vred počilo v smeh.

— Ocenili se gotovo niste iz ljubezni, — je menil sodnik.

— Ne, ljubezni ni bilo, vsaj z moje strani ne. Bilo je samo motorno kolo.

Občinstvo se je zopet zasmehalo. Končno se je zadeva pojasnila. Mati obtožene vdove je res že prava babica, pa se je vendar zaljubila v fant, ki je raznašal novine. Suho drevo najbolje gori, pravi prislovje davnega kraja. Fant se je v začetku branil vsljive starke, ko mu je pa obljubila motocikel, se je udal in se poročil z njo. Obtožena je bila oprločena, kar privača uvidevosti francoskih sodnikov.

Milijonarji kapitulirali pred mačko

Med slavnostno otvoritvijo nove palače znanega podjetja Shell Oil Comp. v San Franciscu se je pripetilo nekaj nečivanega Palača, ki je pravo čudo moderne tehnike, ima tudi lastno zračno pošto tako, da zadostuje za prenos aktov med najoddaljenejšimi palačami samo nekaj sekund. Graditelji palače so najbolj ponosni baš na to moderno in zelo praktično napravo. Zračno pošto so hoteli otvoriti vprito predsednika družbe sira Henry Deterdinga. Ko so hoteli poslati prvi svečeni aktov iz ene pisarne v drugo, je naprava odpovedala. Odgovorni uslužnenci so prebedeli, ravnatelj pa si palili lase. Blamaža je bila nepopisna. Seveda je bila takoj uvedena preiskava in izkazalo se, da je kriva vredna vratarjeva mačka, ki sliši na ime Tabby. Zlezla je namreč v glavno cev pnevmatične pošte, kjer je skotila maledo. Ko so milijonarji stopili v glavni cevi je pomolila mačka iz nje glavo in zapuhala na nje tako srdito, da so moralni kapitulirati. Generalni ravnatelj Deterding je bil pa tako navdušen, da je pustil mačjo družino v cevi, češč, da ne smejo motiti rodbinske idole. In tako je zračna pošta v palači počivala, dokler se mačka z mladiči ni prostovoljno izselila iz cevi.

Najboljše, najtrajnejše, zato najvajcnejši

Ni mogoče.

Zena: Kontoristino smeš nastaviti samo, če je grša od mene.

Mož: Saj vendar veš, da je to nemogoče!

Na letališču.

Čim skočite s tem padalom iz aeroplana, potegnite za tale obroček in padalo se odpre.

— Kaj pa če se ne odpre?

— Vam vrne denar.

Mali oglasič

Vsaka beseda 50 par. Plača se lahko tudi v znakovih za odgovor znakov! — Na vprašanja brez znakov — Na najnajdi